

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

3. marts 2021

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 134 (Alm. del) af 3. februar 2021

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for, hvordan Nye Borgerliges skattepolitik, der ifølge en analyse fra Kraka ("Opgørelse af finansieringsbehovet ved Nye Borgerliges skattelettelser, Analyse/Kraka af 18. december 2020. Artiklen "Tænk tank: Plan fra Nye Borgerlige vil koste 80 milliarder og øge uligheden", Berlingske den 1. januar 2021) ud fra forskellige beregningsmetoder vil reducere skatter og afgifter med henholdsvis 54,6 mia. kr., 64,4 mia. kr. og 81,2 mia. kr., vil påvirke de offentlige finanser? Vil ministeren endvidere oplyse a) hvordan antallet af offentligt ansatte vil blive påvirket såfremt finansieringen på 81,2 mia. kr. skal findes ved en forholdsmæssig flad beskæring af alle offentlige udgifter, b) hvis samme finansieringsbehov skal findes via besparelser på de kommunale udgifter, hvordan vil besparelserne i beløb og i antal ansatte så fordele sig på landets kommuner, hvis besparelserne skal ske forholdsmæssigt? c) vil det være muligt at opretholde den nuværende offentlige service, hvis der skal skæres 81,2 mia. kr. af det offentlige forbrug?

Svar

Nye Borgerlige (NB) præsenterer i deres økonomiske program tre konkrete, skattemæssige tiltag:

- Selskabsskatten sænkes til 0 pct.
- Rente- og udbytteskat sænkes til 25 pct.
- Personskat skal være under 40 pct.

Desuden vil NB afskaffe en række afgifter og afvikle erhvervstilskud til udvalgte brancher for 10 mia. kr. Da afskaffelsen af afgifter og erhvervstilskud er uspecifiseret, vurderes disse elementer ikke i nærværende besvarelse.

I de følgende beregninger lægges det til grund, at NBs politik opnås konkret ved følgende ændringer i de gældende beskatningsregler:

1. Afskaffelse af selskabsskatten

2. Afskaffelse af den progressive aktieindkomstskat og en sænkelse af den proportionale aktieindkomstskat til 25 pct. Nettokapitalindkomst udgår af grundlaget for bundskatten og nedslaget for negativ nettokapitalindkomst afskaffes.
3. Afskaffelse af topskatten og nedsættelse af bundskattesatsen med 2,29 pct.-point fra 12,10 pct. til 9,81 pct. (2022-regler).

Det bemærkes, at effekterne af de enkelte tiltag er beregnet ud fra en antagelse om, at gældende regler fastholdes uændret på de andre dele af skatteområdet. Der tages således ikke hensyn til sammensætningseffekter, der måtte følge af, at de enkelte tiltag kan påvirke hinanden. Da skatteændringerne er markante, kan de afledte effekter forventes at være ligeså, og skønnene skal derfor tolkes som vejledende, idet usikkerheden er betydelig.

Desuden baseres beregningerne på regnemoder, som er udviklet til at håndtere marginale ændringer. Selv ved marginale ændringer er der usikkerhed forbundet med resultaterne. Ved en fuldstændig afskaffelse af større skatter som fx selskabsskatten eller topskatten, er resultaterne forbundet med meget stor usikkerhed. I det følgende er der således tale om mekaniske, beregningstekniske øvelser.

1. Afskaffelse af selskabsskatten

En afskaffelse af selskabsskattesatsen skal ses i sammenhæng med det øvrige skattesystem.

En central balance i de nuværende regler er hensynet til at undgå *hovedaktionærens indkomsttransformation*. Hovedaktionærer er aktionærer med bestemmende indflydelse i et selskab, og de kan selv afgøre, om virksomhedens overskud udbetales som løn eller udbytte. Derved kan de påvirke deres egen skattebetaling, og opnå en lavere beskatning af afkastet af deres arbejdsindsats end tilsigtet i lovgivningen, ved at tage arbejdsindkomst ud som udbytte, hvis kombinationen af selskabsskat og den højeste skat på udbytte er lavere end marginals-katten på lønindkomst. I den nuværende indkomstskattearkitektur er selskabsskatten på 22 pct. og den højeste aktieindkomstskattesats på 42 pct. fastsat med henblik på, at der skal være omtrent balance i beskatningen for hovedaktionærer, hvad enten de tager indkomsten ud som selskabsoverskud og udbytte eller som løn til højeste marginals-kat.

En lavere selskabsskattesats giver alt andet lige hovedaktionærer incitament til at vælge at tage arbejdsindkomst ud af selskaberne i form af udbytte frem for løn. NB foreslår dertil en nedsættelse af aktieindkomstskatten til 25 pct., hvilket forstærker incitamentet til at vælge beskatning som selskabsoverskud/udbytteindkomst frem for lønindkomst. Det vil alt andet lige give anledning til et afledt mindreprovenu fra lønindkomstbeskatningen. NB foreslår imidlertid også at sænke personskatter til maksimalt 40 pct., hvilket reducerer det afledte mindreprovenu.

Med den nuværende højeste aktieindkomstskattesats på 42 pct. er kombinationen af selskabsskat og aktieindkomstskat 54,8 pct. ($22 \text{ pct.} + (1-0,22)*42 \text{ pct.} = 54,8 \text{ pct.}$), mens den højeste marginalskat for lønindkomst er på 55,9 pct. ekskl. kirkeskat ($8 \text{ pct.} + (1-0,08)*52,06 \text{ pct.} = 55,9 \text{ pct.}$). Med indførslen af NBs skattepolitik bliver kombinationen af selskabsskat og aktieindkomstsskat 25 pct. ($0 \text{ pct.} + (1-0)*25 \text{ pct.} = 25 \text{ pct.}$), mens den højest marginalskat for lønindkomst bliver 40 pct.

En afskaffelse af selskabsskattesatsen og den højeste skattesats på aktieindkomst samt en nedsættelse i den proportionale aktieindkomstskat, som NB lægger op til, må derfor forventes at give anledning til en markant stigning i indkomstransformationen blandt hovedaktionærer og andre, der har mulighed for at modtage aflønning gennem udbytte. Da hovedaktionærer har omkring 2/3 af den samlede aktieindkomst må det forventes, at den højere indkomstransformation for hovedaktionærer i væsentligt omfang vil øge mindreprovenuets fra beskatning af lønindkomst. Der er ikke taget højde for dette i provenuberegningerne, hvilket isoleret set indebærer en undervurdering af mindreprovenuets.

En afskaffelse af selskabsskatten skønnes med betydelig usikkerhed at medføre et mindreprovenu på ca. 47 mia. kr. efter tilbageløb og adfærd, *jf. tabel 1.*

Tabel 1
Konsekvenser på de offentlige finanser af afskaffelsen af selskabsskatten

	Umiddelbart mindreprovenu	Mindreprovenu efter tilbageløb	Mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd	Fordelingsvirkning (Gini)
	----- Mia. kr. -----			Pct.-point
Afskaffelse af selskabsskatten	58,7	50,7	47,4	0,00

Anm.: Det er lagt til grund, at det strukturelle grundlag for selskabsskatten udgør ca. 267 mia. kr. (2021-niveau). Virkningerne af en evt. parallel nedsættelse af satsen for foreløbig virksomhedsskat i virksomhedsordningen er ikke medregnet. Derudover er det i besvarelsen lagt til grund, at tillægsselskabsskattesatsen for kulbrinteindkomst fastholdes uændret på 3 pct., således at den samlede selskabsskattesats for kulbrinteskattepligtige selskaber er 3 pct.-point for ikke-kulbrinteskattepligtige selskaber og virksomheder. Det skal understreges, at der er betydelig usikkerhed forbundet med de skønnede virkninger.

Kilde: Finansministeriets beregninger i svaret på Finansudvalgets spørgsmål nr. 75 (Alm. del) af 3. december 2020.

I vurderingen af virkningen på de offentlige finanser er medregnet, at selskabsskattelempler påvirker investeringsomfanget og dermed kapitalapparatet pr. beskæftiget og arbejdsproduktiviteten ad to kanaler. For det første påvirker den effektive *gennemsnitlige* skattesats i hvilket land, multinationale virksomheder vælger at placere deres investeringer (lokaliseringen af investeringerne). Denne effekt afhænger af såvel den danske gennemsnitlige beskatning som den tilsvarende i andre lande. Ved så store ændringer, som der lægges op til i spørgsmålet, kan effekten afvige markant fra effekten ved mindre ændringer og vil være afhængig af udviklingen i andre lande. For det andet påvirker den effektive *marginale* skattesats (for normalafkastet) størrelsen af investeringerne i de selskaber, der er lokaliseret i Danmark. Endelig mindsker lavere selskabsskat multinationale selskabers tilskyn-

delse til overskudsflytning gennem transfer pricing og tynd kapitalisering. Den afledte virkning af lavere overskudsflytning er imidlertid nul, når selskabsskatten helt afskaffes.

2. Reduktion i aktieindkomstskat, nettokapitalindkomstskat og rentefradrag til 25 pct.

Efter gældende regler beskattes aktieindkomst (udbytter og realiserede aktieavancer) op til en progressionsgrænse på 56.500 kr. i 2021 (det dobbelte for ægtepar under ét) med 27 pct., mens aktieindkomst over progressionsgrænsen beskattes med 42 pct.

Aktieindkomstsatten sænkes til 25 pct. ved at fjerne progressionen og sænke den lave skat på aktieindkomst fra 27 pct. til 25 pct., således at den gældende skattesats for alt aktieindkomst er 25 pct.

Som nævnt ovenfor må det forventes, at disse skatteændringer vil øge indkomsttransformationen blandt hovedaktionærer i væsentligt omfang, hvilket giver anledning til et betydeligt, afledt mindreprovenu fra lønindkomstbeskatningen. Der er som nævnt ikke taget højde for dette i provenuberegningerne, hvilket isoleret set indebærer en undervurdering af mindreprovenuet.

Indførslen af en flad aktieindkomstsskat på 25 pct. skønnes at give anledning til et mindreprovenu på ca. 3,8 mia. kr. (2021-niveau) efter tilbageløb og adfærd, *jf. tabel 2*.

Personers kapitalindkomst opgøres som et samlet nettobeløb af positive indkomstbeløb som fx renteindtægter, kursgevinster på obligationer mv. og negative fradragbeløb som fx renteudgifter, kurstab på obligationer mv. For ægtefæller sambeskattes nettokapitalindkomst.

Efter gældende beskatningsregler medregnes positiv nettokapitalindkomst i beskatningsgrundlagene for bund- og topskatten, mens der ikke gives fradrag for negativ nettokapitalindkomst i disse grundlag. Ved opgørelsen af topskattegrundlaget medregnes dog alene positiv nettokapitalindkomst, der overstiger et bundfradrag på 46.800 kr. i 2021 (det dobbelte for ægtepar). For bundskatteydere med positiv nettokapitalindkomst – og for topskatteydere med positiv nettokapitalindkomst under bundgrænsen på 46.800 kr. – er marginalsatten for nettokapitalindkomst ca. 37 pct. i en gennemsnitskommune. Der gælder et særligt skatteloft for positiv nettokapitalindkomst på 42 pct.

I beregningerne er det lagt til grund, at en reduktion i beskatningen af positiv nettokapitalindkomst til ca. 25 pct. opnås ved at fjerne positiv nettokapitalindkomst fra bund- og topskattegrundlaget, således at positiv nettokapitalindkomst alene indgår i grundlaget for kommune- og kirkeskat, som er ca. 25 pct. ekskl. kirkeskat i en gennemsnitskommune. Tilsvarende opnås en reduktion i beskatningen af negativ nettokapitalindkomst (rentefradraget) til ca. 25 pct. ved at fjerne §11 nedslag for negativ kapitalindkomst, så beskatningen heraf kun indgår i grundlaget for

kommune- og kirkeskatten. Det bemærkes, at skattesatsen for nettokapitalindkomst derfor vil variere på tværs af kommuner.

Det skønnes, at tiltagene vedr. nettokapitalindkomst med de anvendte forudsætninger er forbundet med et *merprovenu* på ca. 1,4 mia. kr. efter tilbageløb og adfærd, jf. tabel 2. Det skyldes, at størsteparten af skatteyderne har negativ nettokapitalindkomst, hvorfor nedsættelsen af beskatningen til ca. 25 pct. i gennemsnit indebærer en skattestigning.

Tabel 2

Nedsættelse af beskatningen af aktieindkomst og nettokapitalindkomst til 25 pct.

	Umiddelbart mindreprovenu	Mindreprovenu efter tilbageløb	Mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd	Fordelingsvirkning (Gini)
	----- Mia. kr. -----			Pct.-point
Ingen topskat af kapitalindkomst	0,4	0,3	0,2	0,02
Ingen bundskat af kapitalindkomst	1,5	1,1	1,0	0,05
Afskaffelse af nedslaget for negativ nettokapitalindkomst	-3,5	-2,7	-2,7	0,00
Nettokapitalindkomst				
Tiltag vedr. nettokapitalindkomst i alt	-1,6	-1,3	-1,4	0,07
Aktieindkomstskattetiltag	6,6	5,1	3,8	0,36
I alt	5,0	3,9	2,4	0,43

Anm.: Det er lagt til grund, at det strukturelle beskatningsgrundlag for positiv nettokapitalindkomst er ca. 10 mia. kr. Det skal understreges, at der er betydelig usikkerhed forbundet med de skønnede virkninger. Sumafvigelsen skyldes afrunding.

Kilde: Beregninger på basis af en stikprøve på 33,3 pct. af befolkningen.

Det er forbundet med en betydelig usikkerhed at skønne over de afledte adfærdsvirkninger af nedsættelse af de højeste skattesatser på aktieindkomst og positiv nettokapitalindkomst. Usikkerheden forstærkes af, at der spørges til relativt store ændringer i skattesatserne. Der er beregningsteknisk forudsat en selvfinansieringsgrad på 25 pct. for nedsættelse af aktieindkomstbeskatningen og for afskaffelse af topskat af positiv nettokapitalindkomst. For afskaffelse af bundskat af positiv nettokapitalindkomst forudsættes en selvfinansieringsgrad på 7 pct., mens der forudsættes ikke at være adfærdsvirkninger forbundet med nedsættelsen af skattesatsen for negativ nettokapitalindkomst (rentefradraget). De summariske selvfinansieringsgrader, som Skatteministeriet og Finansministeriet typisk anvender i forbindelse med skøn for provenuvirkningerne af mindre justeringer af aktie- og kapitalindkomstbeskatningen, afspejler primært en arbejdsudbudsvirkning. Tilgangen med en summarisk selvfinansieringsgrad tager ikke højde for, at adfærdsendringen vedrørende placering af opsparingen må forventes at være forholdsmæssigt større, desto større den isolerede ændring af skattesatsen for positiv nettokapitalindkomst er.

Det bemærkes, at nedsættelser af beskatningen af aktieindkomst og nettokapitalindkomst til 25 pct. medfører øgede indkomstforskelle. Målt ved virkningen på Gini-koefficienten for befolkningens disponible indkomster skønnes beskatningstiltagene vedr. aktie- og nettokapitalindkomst at bidrage til en stigning i indkomstforskellene med 0,43 pct.-point. Størstedelen af stigningen i indkomstforskellene skyldes reduktionen i aktieindkomstbeskatningen.

Tilsammen skønnes forslagene vedr. den personlige beskatning af kapital- og aktieindkomst at indebære et mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 2,4 mia. kr., *jf. tabel 2*. Hertil skal dog igen bemærkes, at der ikke er taget højde for det afledte mindreprovenu ved hovedaktionærers øgede indkomsttransformation.

3. Fjernelse af topskatten og reduktion i bundskatten med 2,29 pct.-point

Der betales topskat på 15 pct. af indkomst over topskattegrænsen på 544.800 kr. i 2021. Topskattegrænsen hæves i 2022 til 546.000 kr. (2021-niveau). Det skrå skatteloft for personlig indkomst er på 52,06 pct. i 2021 stigende til 52,07 fra 2022 og frem, mens det for positiv nettokapitalindkomst er på 42 pct. Det skrå skatteloft indebærer et nedslag i topskatten svarende til en reduktion i topskattesatsen i de kommuner, hvor den samlede beskatning af hhv. personlig indkomst og positiv nettokapitalindkomst overstiger skatteloftet. Det er lagt til grund i besvarelsen, at det skrå skatteloft afskaffes sammen med topskatten.

Det umiddelbare provenu fra topskatten skønnes at udgøre ca. 18,6 mia. kr. i 2025 i 2021-niveau, hvor der i skønnet er taget højde for forventet udvikling i befolkningssammensætningen, herunder den aftalte stigning i pensionsalderen fra 2019-2022¹, samt den resterende indfasning af 2012-skattereforens forhøjelse af topskattegrænsen. En afskaffelse af topskatten skønnes at være forbundet med en saldosvækkelse på ca. 10,7 mia. kr. efter tilbageløb og adfærd, *jf. tabel 3*.

Tabel 3

Konsekvenser på de offentlige finanser af afskaffelse af topskatten og nedsættelse af bundskatten med 2,29 pct.-point

	Umiddelbart mindreprovenu	Mindreprovenu efter tilbageløb	Mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd	Fordelingsvirk- ning (Gini)
	----- Mia. kr. -----			Pct.-point
Afskaffelse af topskatten	18,6	14,4	10,7	0,91
Nedsættelse af bundskattesatsen med 2,29 pct.-point	29,3	22,6	20,9	0,11
I alt	47,9	37,0	31,6	1,02

Anm.: Da der er tale om en markant ændring i indkomstbeskatningen, og da beregningsforudsætningerne er baseret på virkninger af marginale ændringer, er de anførte virkninger behæftet med betydelig usikkerhed.

Kilde: Beregninger på basis af en stikprøve på 3,3 pct. af befolkningen.

¹ Pensionsalderen hæves fra 65 år til 65½ år i 2019, 66 år i 2020, 66½ år i 2021 og 67 år i 2022.

En afskaffelse af topskatten vil øge incitamentet for nuværende topskatteydere til at anvende muligheden for at flytte en del af deres indbetalinger til ratepension og livrenteordninger over på en aldersopsparring. En øget omlægning til aldersopsparring vil bidrage til en øget fremrykning af skatteprovenu fra pensionsopsparring, dvs. bidrage til en styrkelse af saldoen på kort sigt mod en svækkelse på længere sigt. Det skønnes, at en afskaffelse af topskatten vil bidrage til fremrykning af skatteprovenu på ca. 0,9 mia. kr. i 2025 i 2021-niveau. Denne fremrykning er ikke indregnet i den ovenfor opgjorte saldo-virkning af en afskaffelse af topskatten.

Det bemærkes, at en afskaffelse af topskatten medfører øgede indkomstforskelle. Målt ved virkningen på Gini-koefficienten for befolkningens disponible indkomster vil en afskaffelse af topskatten bidrage til en stigning i indkomstforskellene med 0,91 pct.-point, dvs. svarende til ca. det dobbelte af *Forårspakke 2.0* eller godt tre gange virkningen af *Skattereform 2012*.

En samtidig nedsættelse af bundskattesatsen med 2,29 pct.point medfører, at marginalskatten på personindkomst kan reduceres til 40,0 pct. i en gennemsnitskommune. For den gennemsnitlige kommunale udskrivningsprocent er marginalskatten på lønindkomst over grænsen for det maksimale beskæftigelsesfradrag og ekskl. topskat 42,11 pct. ($8 + 0,92 \cdot (24,971 + 12,10) = 42,11$) fra 2022 og frem. Hvis bundskatten sænkes med 2,29 pct.-point til 9,81 pct., vil marginalskatten være 40,0 pct. ($8 + 0,92 \cdot (24,971 + 12,10 - 2,29) = 40,0$) ekskl. kirkeskat i en gennemsnitskommune.

Det skønnes, at en reduktion i bundskatten på 2,29 pct.-point vil føre til et mindreprovenu på ca. 21 mia. kr. efter tilbageløb og adfærd, *jf. tabel 3*.

Samlet effekt

Når ovenstående virkninger på de offentlige finanser summeres, kan den samlede effekt af NBs konkrete forslag til ændringer i skattepolitikken på de offentlige finanser skønnes at udgøre ca. 81 mia. kr. i 2021-niveau efter tilbageløb og adfærd, *jf. tabel 4*. Derudover skønnes NBs skattepolitik at medføre øgede indkomstforskelle svarende til en stigning i Gini-koefficienten på 1,45 pct.-point. Der er som nævnt heri ikke taget højde for krydseffekter mellem de tiltag, der er skønnet over.

Tabel 3

Samlet konsekvensskøn af Nye Borgerliges skattepolitik på de offentlige finanser

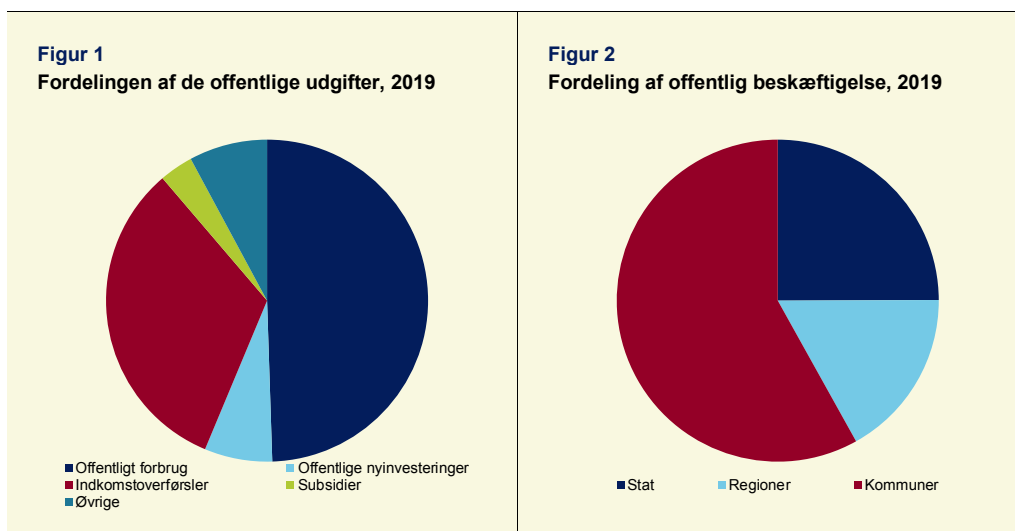
	Umiddelbart mindreprovenu	Mindreprovenu efter tilbageløb	Mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd	Fordelingsvirk- ning (Gini)
	----- Mia. kr. -----			Pct.-point
Samlet effekt	111,6	91,5	81,5	1,45

Anm.: Det skal understreges, at der er betydelig usikkerhed forbundet med de skønnede virkninger.

Kilde: Egne beregninger.

a) Effekten på antallet af offentligt ansatte ved en flad beskæring på 81,2 mia. kr.

De samlede offentlige udgifter udgjorde i 2019 over 1.100 mia. kr., hvoraf omtrent halvdelen bestod af offentlige forbrugsudgifter, jf. figur 1. Den offentlige fuldtidsbeskæftigelse udgjorde ca. 720.000 fuldtidspersoner, hvoraf over halvdelen var ansat i kommunerne, jf. figur 2.

Anm.: I figur 2 består delsektoren stat også af sociale kasser og fonde. Den offentlige beskæftigelse er opgjort som fuldtidsbeskæftigelse, hvilket ikke er sammenligneligt med den offentlige beskæftigelse på nationalregnskabsform.

Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

Hvis besparelsen på 81,2 mia. kr. blev fordelt forholdsmæssigt på baggrund af regnskabstal for 2019, vil det give anledning til en reduktion af det offentlige forbrug på ca. 40,1 mia. kr.² Omtrent halvdelen af de offentlige forbrugsudgifter afholdes i kommunerne, jf. tabel 5. I 2019 blev knap en tredjedel af det offentlige forbrug anvendt på aflønning af ansatte, jf. tabel 6.

Tabel 5 Offentligt forbrug fordelt på delsektorer, 2019			Tabel 6 Underkomponenter i offentligt forbrug, 2019		
2019	Mia. kr.	Andel, pct.	2019	Mia. kr.	Andel, pct.
Stat	152,5	27,4	Aflønning af ansatte	348,6	62,6
Regioner	132,0	23,7	Forbrug i produktionen	198,3	35,6
Kommuner	272,3	48,9	Øvrig	10,0	1,8
I alt	556,8	100,0	I alt	556,8	100,0

Anm.: Delsektoren stat i tabel 1 indeholder også sociale kasser og fonde.

Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

² Beregningen følger spørgsmålets ordlyd om en ensartet reduktion i alle offentlige udgifter. Udgifterne reduceres med ca. 8 pct. Det skal dog bemærkes, at en reduktion af en række øvrige udgifter, navnlig til overførselsindkomster, samtidig ville medføre et fald i de offentlige indtægter fra skatter og afgifter (tilbageløb). Herudover kan der være afledte adfærdseffekter. Den strukturelle offentlige saldo ville ikke blive forbedret via udgiftssiden i samme omfang som svækkelsen via skattesiden.

Det er op til de enkelte kommunale, regionale og statslige institutioner at afgøre, om de vil anvende deres budgetter på løn til offentligt ansatte eller fx køb af ydelser fra den private sektor. Det er således ikke muligt på forhånd at vurdere, hvordan en sådan besparelse vil påvirke den offentlige beskæftigelse. Det kan dog til illustration oplyses, at en reduktion i den offentlige beskæftigelse på ca. 8 pct. ville svare til ca. 65.000 personer.

b) Fordelingen af besparelses- og beskæftigelseffekterne på tværs af landets kommuner

Kommunernes serviceramme aftales for kommunerne under ét. I den seneste økonomiaftale med KL for 2021 er servicerammen fastsat til 267,5 mia. kr.

Kommunernes lokale budgetter vedtages i forlængelse af økonomiaftalen, hvor KL som led i den faseopdelte budgetlægning understøtter en koordinering af budgetterne kommunerne imellem under hensynstagen til den samlede serviceramme.

Idet budgetlægningen sker lokalt, er det således ikke muligt at opgøre konsekvenserne af en besparelse på de kommunale serviceudgifter svarende til 81,2 mia. kr. for den enkelte kommunes samlede udgiftsniveau og antal ansatte.

c) Opretholdelse af nuværende serviceniveau

Det offentlige forbrug omfatter den service, den offentlige sektor stiller til rådighed for borgerne i form af fx undervisning, lægebehandling og politi, men også fx administration heraf.

En besparelse i det offentlige forbrug på 81,2 mia. kr. vil være en markant reduktion på i størrelsesorden en syvendedel af det offentlige forbrug.

Det er et mål for regeringen, at væksten i de offentlige forbrugsudgifter skal følge med udviklingen i demografien, så den offentlige velfærd ikke udhules. Hvis det offentlige forbrug reduceres med 81,2 mia. kr., vil det indebære en væsentlig reduktion i ressourcerne til offentlig service, herunder en kraftig negativ realvækst i det offentlige forbrug i året, hvor det implementeres.

Med venlig hilsen

Nicolai Wammen
Finansminister